

РЕШЕНИЕ

№ 22692

гр. София, 07.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 07.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **3122** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. Л. З. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. С. С. от САК срещу ЗППАМ № GRAM -1457042 / 01.03.2026г , издадена от И. Т. – мл.автоконтрольор в СДВР,отдел Пътна полиция ,с която на основание чл. 171, т. 1, б. з) гг) от ЗДвП е отнето временно свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца .

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява и не се представлява .

Ответникът – И. Т. – мл.автоконтрольор в СДВР,отдел Пътна полиция се представлява от юрк.П. , който намира процесната ЗПАМ за правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави бланкетно възражение за прекомерностна адв. възнаграждение , претендирано от жалбоподателя .

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за възможността да участва в производството, не изпраща представител и не ангажира становище по основателността на жалбата.

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно се установява, че по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач извън случаите по букви "а" - "ж", който при управление на моторно

превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от шест месеца - 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП .

Административният орган е отнел СУМПС на водача на л.а с рег. [рег.номер на МПС] , вместо коректния номер С2 7582 ХВ собственост на „Био Венчър“ЕООД ,тъй като полицейския орган е установил че този автомобил е с прекратена служебно регистрация на 28.10.2025г ,поради липса на задължителна застраховка ГО . Заповедта е връчена на 01.03.2026 г. на жалбоподателя. Видно от приложената полица за сключена застраховка ГО за автомобила / стр. 12 от делото / е ,че още на следващия ден собственика на автомобила е сключил такава .

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата за допустима, а по същество е и ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, Административния съд следва да прецени дали съответния акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със Заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР са определени лицата, които да прилагат с мотивирана заповед ПАМ по ЗДвП, като в т. 1.1 са посочени полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР / стр.41 от делото /.

Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност. Спазена е законоустановената форма, като е налице посочване на фактическите и правни основания за издаването ѝ. Към преписката е приложен АУАН серия ГА № 3778915 / 01.03.2026г ,описващ идентична фактическа обстановка за неизпълнение на задължението да се сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ респ. последващата служебна deregистрация на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] ,посочен и в процесната ЗППАМ ,поради което следва да се приеме и спазено изискването на чл.22 от ЗАНН.

Съдът намира ,че оспорената заповед е непропорционална и несъответна на целта на закона, тъй като още на следващия ден 02.03.2026г ,след узнаването от собственика , че автомобила му е с прекратена регистрация , поради несклучване на застраховка ГО е сключил такава респ. е била възстановена служебно регистрацията му. Нещо повече жалбоподателя е управлявал чужд автомобил и не е бил наясно ,че същия е с прекратена регистрация за да му бъде вменена вина за допускане на нарушението на чл.143 от ЗДвП.

Принудителните административни мерки, каквато по дефиниция и по съдържание е приложената мярка по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГот ЗДвП, е форма на държавна принуда, налагащи неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Правният резултат, който законът цели с прилагането на ПАМ, е осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на нарушенията. От друга страна обаче, разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерност задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на

ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето. Наложената ПАМ не се основава на необходимост от налагане на ограничението за постигане на предвидена в закона цел. Процесното нарушение е незабавно отстранено и регистрацията на автомобила е възстановена *ex lege*, съгласно нормата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП, поради сключената валидна застраховка „Гражданска отговорност“. След като това е така, напълно безпредметно е отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати. При установените факти по преписката неясно и необосновано остава как наложената ПАМ би изпълнила иманентно присъщите за всяка ПАМ превантивни или преустановителни цели и функции. Продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо водача придобива санкционен характер и представлява форма на предварително изпълнение на наказанието, което евентуално би било наложено за констатираното нарушение по чл. 175, ал. 1 или 3 ЗДвП, какъвто характер мярката не би следвало да има.

Горното мотивира съдът да приеме, че процесната заповед е незаконосъобразна и е дължима отмяната ѝ. Разноски не са претендирани от жалбаподателя ,поради което такива не се присъждат. Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София – град, II-ри състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Л. З. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. С. С. от САК , ЗППАМ № ГРАМ -1457042 / 01.03.2026г , издадена от И. Т. – мл.автоконтрольор в СДВР,отдел Пътна полиция ,с която на основание чл. 171, т. 1, б. з) гг) от ЗДвП е отнето временно свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца . РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: